ג' באייר התשפ"ד **פרשת "קדושים"** כניסת שבת: 19:07 צאת השבת: 20:08 חצות היום: 12:36 **גליון מס' 1001**

אאחי ורעי בןי ובנות קהילת שוהם,

מדי שנה אנו נאספים לטקס מُעבר מיום הזיכרון ליום העצמאות ולתפילה חגיגית, בחצר בית הספר "אבני החושן". גם - ובמיוחד - השנה נעשה כן.

בימים מורכבים אלה, בהם עם ישראל מבכה את מתיו, דואג ומתפלל לשלום חטופיו, מייחל לריפוי הפצועים וכמה לחזרת המפונים לבתיהם, עולה בקרב רבים השאלה האם נכון לחגוג ולשמוח בתקופה זו בתולדותינו.

אני מבקש לצטט מדבריו של הרב תמיר גרנות ששכל את את בנו אמיתי צבי הי"ד השנה, בקרב עם החיזבאללה: "אין סתירה בין כאב לשמחה". ביום הזיכרון נכאב עם המשפחות את האובדן של היקר מכל, אבל ביום העצמאות נעניק במידה רבה את המשמעות של האובדן. ילדינו נהרגו בשביל הדבר הענק הזה ששמו מדינת ישראל.

נכאב את הכאב, ונודה לאלוקינו על שהביאנו אל הארץ הטובה בה אנו זוכים להלחם על חירותנו וערכינו.

משום כך, אני פונה אליכם כולכם, אנא בואו והשתתפו בתפילה חגיגית זו, למען הרבות כבוד שמים, ו"ברוב עם הדרת מלך" דוד סתיו

קריאה לתפילה במוצאי יום העצמאות

אין אדם בעם ישראל שאינו חפץ ומשתוקק לראות בחזרת בני עמנו הנתונים בצרה ובשביה לחיק משפחותיהם. לפעמים נדמה, כי בשל חילוקי דעות על הדרך הראויה לפעול להחזרתם, מידת הנחישות והלכידות שלנו נפגמת.

לכן נתכנס, בעזרת השם, במוצאי יום העצמאות, בשעה 20:00 בגן היובל, חובשי כיפה ושאינם, מימין ומשמאל, בקריאה גדולה לבורא עולם שיחזיר את חטופינו לחיק משפחותיהם בריאים ושלמים.

ואל כביר לא ימאס תפילת רבים

דוד סתיו

ברכה על אילנות של ערלה

בעזהשי"ת

פרשת קדושים עשירה במשפטים חוקים ומצוות: זהירות בממון הזולת, בין אדם למקום, בין אדם לחברו, מקדש וקורבנות, ע"ז ועריות, עד שרש"י כותב על הפסוק הראשון "דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת להם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם" - שמלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויים בה.

חודש ניסן

הנה אנחנו חותמים את חודש ניסן. חודש של אמונה, קדושה וטהרה. לרוב, כאשר מתחילים את הלימוד של ל' יום קודם המועד מתחילים עם דיני ברכת האילנות. כדאיתא בגמרא (ברכות כג:) "אמר ר' יהודה האי מאן דנפיק ביומי ניסן וחזי אילני דקא מלבלבי אומר ברוך שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות להתנאות בהם בני אדם". וכך פסק הרמב"ם והשו"ע (סימן רכ"ו סע' א')

ספקו של רבי עקיבא איגר

כתוב בפרשה (ויקרא יט כג) "וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל". התוה"ק מצווה אותנו שלא ליהנות מפירות הערלה שגדלים בשלוש שנים הראשונות על העץ. כותב הגאון רעק"א (או"ח סי' רכ"ו סע' א') אם האילנות תוך ג' שנים לנטיעתן אני מסתפק אם יברך, כיוון דאי אפשר ליהנות מפריה ונשאר כדרכו בקודש בצריך עיון האם ניתן לברך על דבר שנאסר בהנאה.

ברכה על פרי מורכב

בעל ההלכות קטנות (ח"א סי' ס') כותב שעל פירות המורכבים מין שאינו במינו אין מברכים עליו מכיוון שבתחילתו נעשה כנגד מצוות הבורא. דוחה את הסבר הזאת השאילת יעב"ץ (סי' ס"ג) מצד האפשרות לברך על בריות נאות אפילו על ממזר, הרי אין לך הרכבה פסולה ממנו. ראיתי בשו"ת מנחת יצחק (ח"ו סי כ"ה) יסוד שסו"ס גם ברכת שהחיינו וגם ברכת האילנות הרי הם ברכות השבח ואם מותר לברך שהחיינו על דבר שנעשה באיסור מסתבר שגם על אילנות ערלה יהיה מותר.

נוסח הברכה

מרנא החת"ס (שו"ת ח"ו סי' כ"ה) רצה ליישב קושיית חותנו הקדוש מצד נוסח הברכה. מכיוון שמטבע הברכה בלשון רבים מוכח שמותר לברך על אילן שנעשה בו איסור מכיוון שהברכה חלה על כללות האילנות ולא בהכרח על אותו אילן שעומד מולו.

התחדשות הבריאה

הגאון מטשעבין (שו"ת דובב מישרים ח"ג סי' ה') כותב שאפשר לברך על אילנות ערלה וביאר טעמו שברכה זו אינו מברך אלא על ענין הבריאה בכללה שבעצם נבראו אילנות ופרות להנות בהם בנ"א

עוד ראיתי בדובב מישרים שהוכיח כן מהמשנה (מעשר שני פ"ה מ"א) "כרם רבעי היו מציינין אותו בקזוזות אדמה ושל ערלה בחרסית". כלומר, שבשנה הרביעית לנטיעת העצים בעל השדה מחויב לשים סימנים בעצים האסורים

באכילה שיכירו הבריות שהוא אסור באכילה. בהמשך המשנה "אומר רשב"ג בד"א בשביעית דהפקר נינהו אבל בשאר שני השבוע הלעיטהו לרשע וימות". כלומר, לרבש"ג מודבר בשנת שמיטה שהשדה הוא הפקר וכולם יכולים להיכנס ולאכול מהפירות ולכן צריך לסמן להם שלא יכשלו וכמובן שלא מדובר על אדם שנכנס ללא רשות וגוזל הפירות שלאחד שכזה לא עושים סימנים.. מכאן, מוכיח הגאון מטשעבין שמכך שלא ציין אילני ערלה כדי שלא יברכו עליהם ברכת האילנות נראה שמותר לברך ברכת האילנות על עצי ערלה.

וכ"ר עודרכו כתוכה ועמדו קזכו

יה"ר שדברי התורה יעמדו לזכות החיילים די בכל אתר ואתר היוצאים להשיב מלחמה שערה שיחזרו בריאים ושלמים בגוף ובנפש. "כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם" באלקים נעשה חיל והוא יבוס צרינו אמכי"ר.

שבת שאום ומבורך

יואב אברהם כהן, כולל תורת משה

"יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא"

כולל תורת משה בראשות הרב יואב אברהם כהן

בעז"ה שנה חמישית יוצאת לדרך. אי"ה בקיץ הקרוב נלמד הלכות בישול בשבת בשיטת לימוד חדשה מנוסה ובדוקה בהכוונה של מייסדי השיטה אשר מובילה את הלומד לתחושת סיפוק של הבנה וחשוב מכך לדכור את לימודיו. מודמנים להצטרף אלינו לזמן קיץ. מתחילים ביום חמישי א' אייר.

0:8 בבוקר

ימים א'-ה' בין 00:6- 20:0 בבוקר

בית כנסת "זכור לאברהם" רח' החבל 2 שוהם לסבנוות נוחסות והבשמה 0527146987 לתבומות הנצחות 0523806172

הפטרות אחרי מות וקדושים.

ההפטרה שנקראה בשבת שעברה (אחרי מות) בקהילות האשכנזים היא אירוע נדיר. האשכנזים קראו את הפטרת "התשפוט, התשפוט, את עיר הדמים" (יחזקאל כב'). הפטרה זו נקראה בפעם האחרונה לפני 27 שנה (תשנ"ז) ותקרא שוב בפעם הבאה רק בעוד 17 שנה. (תת"א) . ואמנם, המעיין בחומשים ובספרים יראה כי יש שוני במנהגים עבור ההפטרות הרשומות בחומשים לפרשות אחרי מות וקדושים.

ראשית, ההפטרה שנקראה השבת היא מיחזקאל כב': "בן אדם, התשפוט התשפוט את עיר הדמים" (ירושלים) והיא הפטרת תוכחה קשה הדומה בתכניה ליחזקאל פרק כ' הפותח במילים "באו אנשים מזקני ישראל", ומצוי בו צירוף דומה, "התשפוט אתם בן אדם התשפוט"(יחזקאל כ' ד), ואמנם יש עדות (ספרדים ותימנים) המפטירות ביחזקאל פרק כ'.

יחזקאל הוגלה מירושלים לבבל בגלות יכניה, 11 שנים לפני החורבן. במרוצת שנים אלו יחזקאל מוסמך לנביא, ומתנבא גם נבואות תוכחה וזעם על ירושלים ויושבי יהודה במטרה להחזירם בתשובה ולמנוע את החורבן הבלתי נמנע. בפרק כב' מוכיח הנביא את ירושלים על שבוצעו בה כל שלושת העברות שנפסק לגביהן ש"יהרג ועל יעבור", גילוי עריות, שפיכות דמים ועבודה זרה.

ההפטרה מזכירה לנו את תכני פרשת העריות שפרשת אחרי מות, ומשום כך מתאימה לשמש כהפטרתה. מקבילות רבות קיימות בפרק גם לפרשת קדושים, כפי שמראה הרב אברהם ריבלין באחד מעלוני ישיבת כרם ביבנה.

בשנים רגילות פרשות אחרי מות וקדושים מחוברות, ולכן קוראים רק הפטרה אחת, ולהלכה בשו"ע נפסק שקוראים את הפטרת הפרשה השניה. בפסיקה האשכנזית יש ששייכו את הפטרת "התשפוט" (יחזקאל כב) לפרשת אחרי מות, ואז כשמחוברות קוראים את הפטרת קדושים, "הלא כבני כושיים" (עמוס ט), ויש שהפכו ופסקו ש"התשפוט" היא הפטרת קדושים, "הלא כבני כושיים", ואז זהו המקרה יוצא הדופן שבו קוראים את ההפטרה הראשונה (מרדכי, מגילה סי' תתלא).

בשנים מעוברות יש אפשרות שפרשת אחרי מות היא שבת הגדול, ויש שהיא יוצאת בראש חודש, או ביום לפני ראש חודש, ואז יקראו "וערבה " (מלאכי ג'), "השמים כסאי" (ישעיהו סו') או "מחר חודש" (שמואל א כ').

בכל מקרה, לקהילות האשכנזים ניכר שנעשה מאמץ להימנע מקריאת "התשפוט", וכל כך למה? משום קפידא דרבי אליעזר. במסכת מגילה (כה:) מובא בברייתא:

דתניא: מעשה באדם אחד שהיה קורא למעלה מרבי אליעזר "הודע את ירושלים את תועבותיה", אמר לו: עד שאתה בודק בתועבות ירושלים – צא ובדוק בתועבות אמך. בדקו אחריו ומצאו בו שמץ פסול.

אם כן חששו לקרוא ביחזקאל פרק כב' משום קפידא דרבי אליעזר. אלא שלהלכה נפסק שאין הלכה כרבי אליעזר במשנה במגילה (שם כה. שאמר אין מפטירין ב"הודע את ירושלים"), ועוד "הודע את ירושלים" הוא בכלל פרק טז ביחזקאל!

מפרק טז' ביחזקאל אנו מצטטים בהגדה "ואומר לך בדמייך חיי, בדמייך חיי", אלא שהפרק בכללותו הוא תוכחה קשה לע"י שבגדו בבורא עולם שהוציאם ממצרים (עיין שם), ולא עוד אלא שהפרק קורא לירושלים "אביך האמורי ואמך חיתית" (טז, ג) ופוגם בייחוס ע"י כבני אברהם יצחק ויעקב, ומכאן ההקשר שעשה רבי אליעזר ליוחסין.

בני אשכנז מחמירים ונמנעים ככל שאפשר מקריאת ההפטרה המדברת בגנותה של ירושלים, וכך מסכם הרב פיינשטיין (שו"ת אגרות משה חלק או"ח א סימן לו):

ולכן נהגו שרק מדוחק עושין דלא כר"א והוא כשצריכין לשתי הפטרות לפ' אחרי ולפ' קדשים...נמצא שמפטירין בהתשפט רק כשקביעות השנה הוא זח"ג במעוברת שאז קורין אחרי בשבת שחל כ"ו ניסן ופ' קדשים בשבת שחל ג' אייר. וקביעות זח"ג במעוברת הוא דבר שלא מצוי...

בשנים מעוברות סימן השנה זח"ג (ר"ה בשבת, שנה חסרה, פסח ביום ג'), הוא צרוף נדיר וחל בממוצע רק 6 פעמים במאה שנה

בירושלים, נהגו האשכנזים (פרט לחב"ד) שלא לקרוא כלל "התשפוט" וכך האיר לי דודי ר' ישראל גרוסמן ז"ל בשנת תשנ"ז, בבית הכרם בירושלים, "השנה אנחנו קוראים גם השבת וגם בשבת הבאה "הלא כבני כושיים". יהיו דברים אלו לזכרו.

ניתן ללמוד מכאן שרבותינו דרשו זהירות מופלגת במצוות תוכחה (ובשמירת הלשון בכלל), כשם שאמר רבי אלעזר בן עזריה "תמיהני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח" (בבלי ערכין טז:). את ההקפדה על כבוד ירושלים (אליגוריה לעם ישראל) ניתן בימינו גם להחיל על כבוד עם ישראל על חלקיו השונים, ועל המדינה ומוסדותיה.

שבת פרשת 'קדושים'

ג' אייר התשפ"ד 10-11.5.24 ג'

שוהם | הרב ראובן טבול 🤉

ערר שרח

לאחר מנחה - בקהילת 'אהבת ישראל' | בשעה 18:50 **בין קבלת שבת לערבית** - בקהילת "הדרים", בית הכנסת הספרדי| בשעה 19:40 **לאחר סעודת שבת** - בסניף בני עקיבא | בשעה 22:30

יערח.

לפני קריאת התורה - בקהילת 'דורות אברהם' | בשעה 9:00 לפני קריאת התורה - בקהילת 'מכבים' | בשעה 9:15 לפני מוסף - בקהילת 'אבני חושן' | בשעה 10:00 סעודה שלישית -בקהילת 'זכור לאברהם' | בשעה 19:00

א. חפץ הריגה.

ב. הבעת דעה שלילית.

ג עליו נאמר: "וְאָהַבְתָּ לוֹ כָּמוֹרָ".

ד. כינוי לארץ.

ה. השלימו: ..."יִהְיֶה כָּל פִּרְיוֹ

קֹדֶשׁ___".

ו. כלל גדול בתורה. ז. מצוה להדר פניו.

ח. אסור לקללו.

ט. צריך להבדיל בבהמה ובעוף.

י. מגלה עתידות.

כ. איסור משותף לבהמות, שדות

ובגדים

ל. שיבולים שנפלו בקציר.

ת. תעכב.

חידון א' ב' לפרשת קדושים

והין.

מ. כלי למדידת נוזלים.

ס. הימים בהם אנו נמצאים.

פ. מילה נרדפת למתועב.

ק. כתובת אסורה.

נ. רש"י מפרש: מיועדת ומיוחדת לאיש.

ע. בבואנו לארץ מצווים אנו לנטוע...

ר. מוציא דיבה. מספר לשון הרע.

ש. צמר ופשתים יחדיו נקראים..

צ. מילה משותפת למאזנים. אבנים. איפה

נכתב ע"י זיוה מונסונגו

ויקרא שמו משכן אור קהילה יקרה

חברי עמותת בית כנסת שכונה ט קיבלו החלטה ברוב קולות לקרוא את שם בית הכנסת על שמו של **אור ברנדס** הי"ד שנפל בקרב. מעתה ייקרא בית הכנסת

"משכן אור"

הורים וחניכים יקרים

22:30 פעולת חב"ב

18:00 מפקד חב"ב

18:15 מפקד חב"א

ה' עימכם

זמני השבת:

וביום השבת:

מי שנזקק במהלך השבת לגוי של שבת בסביבות מרכז שוהם, מוזמן לפנות ליוסי מונזון (רח' הזוהר ,14 דירה 5). במוצ"ש, נא לזכור להעניק לרוז, המטפלת הזרה של אימי, תשלום עבור טרחתה (מינימום 30 ש"ח)

לפרטים: 054-778-4823

לעילוי נשמתה של שיר מונזון ע"ה, בת קהילת שוהם.

עקב טעות טכנית, הושמט העסק "מיטראק שוהם" שברחוב האתרוג 18, מרשימת העסקים המושגחים המופיעה בחוברת "פסח דינים ומנהגים תשפ'ד". העסק תחת כשרות של רבנות שהם.

רבנות שהם.

יאכלו ענווים וישבעו

מתי, שירה מתי, שירה וצוות ההדרכה! -------

קהילת שוהם משתתפת בצערו של אלי יזרלביץ ומשפחתו עם פטירת אימו ז"ל מן השמים תנוחמו

058-6828255